

الملك

مکی سورة دی ۳۰ آیتونه لری

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

تَبْرَكَ الَّذِي بِيَدِهِ الْمُلْكُ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١﴾

ډیر لوی او برکت لرونکی دی هغه ذات (الله تعالیٰ چې د هستی د جهان) سلطنت یې په واک کې دی او په ټولو چارو او اقداماتو کامل قدرت لری.

الَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا وَهُوَ الْعَزِيزُ

الْغَفُورُ ﴿٢﴾

هغه ذات چې مرګ او ژوند یې پیدا کړی تر څو تاسو وازمایې چې کوم یو مو ډیر نیک عمله دی، او الله تعالیٰ برلاسی او ببونکی ذات دی.

الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ طِبَاقًا مَّا تَرَىٰ فِي خَلْقِ الرَّحْمَنِ مِن تَفَوُّتٍ

فَارْجِعِ الْبَصَرَ هَلْ تَرَىٰ مِن فُطُورٍ ﴿٣﴾

هغه ذات چې او ه آسمانونه یې یو د بل له پاسه پیدا کړی، (ای کتونکيه!) ته به د رحمان (خدای) د پیدایښت په نظام کې هیڅ ډول عیب او بی نظمی و نه ویني. هر خوا سترګې وړوه (او په دقت وګوره) آیا کومه ګډوډی او بی نظمی په نظر درځي؟

ثُمَّ ارْجِعِ الْبَصَرَ كَرَّتَيْنِ يَنْقَلِبْ إِلَيْكَ الْبَصَرُ خَاسِئًا وَهُوَ حَسِيرٌ ﴿٤﴾

بیا سترګې وړوه (او په دقت وګوره) نظر به دې ستړی ستومانه درته راستون شی خو (په دغه نظام کې به هیڅ عیب او بی نظمی و نه ویني).

وَلَقَدْ زَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِمَصَابِيحَ وَجَعَلْنَاهَا رُجُومًا لِلشَّيَاطِينِ وَأَعْتَدْنَا

لَهُمْ عَذَابَ السَّعِيرِ ﴿٥﴾

بې له شکه چې مونږ نږدې آسمان په ستورو ښکلی کړی او له همدغو ستورو نه د شیطانانو د رټلو او ویشتلو لپاره هم کار اخلو، او د شیطانانو لپاره مو (په آخرت کې) لمبو وهونکی اور هم تیار کړی دی.

وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ عَذَابُ جَهَنَّمَ وَيَبَسُّ الْمَصِيرُ ﴿٦﴾

او د هغو کسانو لپاره چې د خپل رب نه منکر او کافر دی، د دوزخ عذاب تیار شوی چې د ورتلو لپاره تر ټولو بد ځای دی.

إِذَا الْقَوَا فِيهَا سَمِعُوا لَهَا شَهيقًا وَهِيَ تَفُورٌ ﴿٧﴾

کله چې دوزخ ته ور وغورځول شي د هغه د جوش او غرغندو زړه بوځنوونکې او وپروونکې غږونه به واورې.

تَكَادُ تَمِيْزٌ مِنَ الْغَيْظِ كُلَّمَا أَلْقَى فِيهَا فَوْجٌ سَأَلَهُمْ خَزَنَتُهَا أَلَمْ يَأْتِكُمْ

نَذِيرٌ ﴿٨﴾

نږدې ده چې دوزخ د قهر او غضب له شدت نه وچوې او ټوټه ټوټه شي، هره ډله چې وروغورځېږي، ساتونکي به ترې پوښتنه کوي چې آیا کوم اخطار درکوونکي نه و درغلي؟

قَالُوا بَلَىٰ قَدْ جَاءَنَا نَذِيرٌ فَكَذَّبْنَا وَقُلْنَا مَا نَزَّلَ اللَّهُ مِن شَيْءٍ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا فِي

ضَلَالٍ كَبِيرٍ ﴿٩﴾

دوی به ووايي: هو- تنبیه کوونکي (پیغمبران) راته راغلي وو خو مونږ درواغجن وگڼل او ورته مو وویل چې الله تعالی هیڅ شی نه دی نازل کړی او تاسو (د نبوت په دعوه سره) په لویه گمراهي کې روان یی.

وَقَالُوا لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ أَوْ نَعْقِلُ مَا كُنَّا فِي أَصْحَابِ السَّعِيرِ ﴿١٠﴾

(دوزخیان به بیا په افسوس سره) ووايي: که مونږ د پیغمبرانو دعوت منلی وی او یا مو (په هغو حقایقو کې) چې مونږ ته یې راوړی وو، له عقل نه کار اخستی وی، نن به په سوزوونکي دوزخ کې پراته نه وی.

فَاعْتَرَفُوا بِذَنبِهِمْ فَسُحِقًا لِأَصْحَابِ السَّعِيرِ ﴿١١﴾

نو پخپلو گناهونو به اعتراف وکړی، تباه او (له الهی رحمت نه دي) رټل شوی وی دوزخیان.

إِنَّ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ ﴿١٢﴾

بې له شکه هغه کسان چې په غائبانه توگه له خپل رب نه ویريږي د بښني او لوی اجر مستحق دی.

وَأَسِرُّوا قَوْلَكُمْ أَوِ اجْهَرُوا بِهِ ۗ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿١٣﴾

که تاسو خپلي خبرې پټې کړې که ښکاره، خو بیشکه چې الله تعالى د سينو (زرونو) په اسرارو ډير ښه خبر دی.

أَلَا يَعْلَمُ مَنْ خَلَقَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ ﴿١٤﴾

آيا (الله تعالى) د خپل مخلوق (په پټو اسرارو او نيتونو) خبر نه دی؟ بیشکه چې (د هر شی په باطن او ظاهر) پوه او بارکبين ذات دی.

هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ الْأَرْضَ ذُلُولًا فَأَمْشُوا فِي مَنَاكِبِهَا وَكُلُوا مِنْ رِزْقِهِ ۗ

وَإِلَيْهِ النُّشُورُ ﴿١٥﴾

هغه ذات چې ځمکه يې (د هغې له ټولو موجوداتو او منابعو سره) ستاسو په واک کې درکړه، چې کولی شي هره خوا يې وگرځي او د الله تعالى له رزق نه وخورې او (له منابعو او ذخایرو نه يې گټه واخلي) او بیرته هم له مرگ نه وروسته د هغه حضور ته ورگرځي.

ءَأَمِنْتُمْ مِّنْ فِي السَّمَاءِ أَنْ يَخْسِفَ بِكُمْ الْأَرْضَ فَإِذَا هِيَ تَمُورُ ﴿١٦﴾

آيا تاسو خپل ځانونه د هغه ذات (له مؤاخذي نه) په امن کې احساسوي چې په آسمان کې دی، او کولی شي تاسو په ځمکه وربنځ کړي او په سختو ټکانونو يې درباندي ولرزوي.

أَمْ أَمِنْتُمْ مِّنْ فِي السَّمَاءِ أَنْ يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا ۗ فَسَتَعْمُونَ كَيْفَ

نَذِيرٍ ﴿١٧﴾

آيا تاسو د هغه ذات (له مؤاخذي نه) خلاصيدي شي چې په آسمان کې دی (او کولی شي د شگو او تيږو) توپان درباندي راوستوي، نو پوه به شي چې زما د اخطار او تنبيه حقيقت څنگه و؟

وَلَقَدْ كَذَّبَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ ﴿١٨﴾

(له اوسنيو مخالفينو او مکذبينو نه) وړاندي هم ډيرو ولسونو (د الله تعالى آيتونه او پيغمبران) درواغ وگڼل نو وگوره (چې څه ډول عذابونه ورباندي نازل شول) او د تکذيب انجام او عاقبت يې څنگه و؟

أَوْلَمْ يَرَوْا إِلَى الطَّيْرِ فَوْقَهُمْ صَفَّتْ وَيَقْبِضْنَ مَا يَمْسِكُهُنَّ إِلَّا الرَّحْمَنُ

إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ بَصِيرٌ ﴿١٩﴾

(د آسمانونو او ځمکې نه وروسته) آیا مارغانو ته نه گوري چې د دوی له پاسه ګرځي (او په خوښي او اطمینان) خپلې وزرې خوروي او راټولوي او یوازې رحمان ذات (الله تعالی) یې په هواکي ساتي او مراقبت یې کوي. بیشکه چې (الله تعالی) خپل ټول مخلوقات ویني (او د هغوی د ژوند په اړتیاو ډیر ښه خبر دی).

أَمَّنْ هَذَا الَّذِي هُوَ جُنْدٌ لَكُمْ يَنْصُرُكُمْ مِنْ دُونِ الرَّحْمَنِ إِنِ الْكَافِرُونَ إِلَّا فِي

غُرُورٍ ﴿٢٠﴾

آیا تاسو کوم پوځ او لښکر لری چې د الله تعالی په مقابل کې ستاسو دفاع او مرسته وکړي؟ (نه هیڅکله یې نه لری) بلکه کافران یوازې (د شیطان) د فریب په لومو کې نښتی دی.

أَمَّنْ هَذَا الَّذِي يَرْزُقُكُمْ إِنْ أَمْسَكَ رِزْقَهُ بَلْ لَجُّوا فِي عُتُوٍّ وَنُفُورٍ ﴿٢١﴾

او که الله تعالی درباندي خپله روزی ودروی، آیا بل کوم قوت شته چې تاسو ته روزی درکړي؟ (نه یوازې دا چې کافران په مسلمو حقایقو سترګې پټوي بلکه له حق نه) په سرکشۍ او تېښته هم ټینګار کوي.

أَفَمَنْ يَمْشِي مُكِبًا عَلَى وَجْهِهِ أَهْدَىٰ أَمَّنْ يَمْشِي سَوِيًّا عَلَىٰ صِرَاطٍ

مُسْتَقِيمٍ ﴿٢٢﴾

آیا څوک چې پرمخې او نسکور په ځمکه څښیږي، ښه لاره موندلی شی، او که هغه چې روغ رمت په لاره روان دی؟

قُلْ هُوَ الَّذِي أَنْشَأَكُمْ وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَرَ وَالْأَفْئِدَةَ قَلِيلًا مَّا

تَشْكُرُونَ ﴿٢٣﴾

(ای پیغمبره!) ووايه: الله تعالی هغه ذات دی چې تاسو یې پیدا کړي او (د اوریدو او لیدلو قوت) غوړونه او سترګې او زړونه یې درکړي خو بیا هم تاسو ډیر لږ شمیر شکر کوونکي یاست.

قُلْ هُوَ الَّذِي ذَرَأَكُمْ فِي الْأَرْضِ وَإِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٢٤﴾

ورته ووايه همدا الله تعالى دی چي تاسو بي پيدا او په ځمکه کي خواره کړی او بیرته هم د هغه حضور ته احضاریدونکی یاست.

وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَذَا الْوَعْدِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٢٥﴾

او (کافران مؤمنانو ته) وایی که رښتونی یاست نو (ووايي چي) د قیامت د قیام نیټه کله رارسی؟

قُلْ إِنَّمَا الْعِلْمُ عِنْدَ اللَّهِ وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٢٦﴾

ورته ووايه دغه علم له الله تعالى سره دی او زما وظیفه یوازې په ښکاره او علنی توگه (له الهي عذاب نه) ستاسو ویرول دی.

فَلَمَّا رَأَوْهُ زُلْفَةً سَيِّئَتْ وُجُوهُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَقِيلَ هَذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهِء

تَدْعُونَ ﴿٢٧﴾

نو کله چي (عذاب او قیامت) له نږدې وویښی د کافرانو څیرې به توري او بد شکله شی (او ورته به وویل شی): دا هغه څه دی (چي تاسو به یې په ټوکو او مسخرو په تلوار) غوښتنه کوله.

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَهْلَكَنِيَ اللَّهُ وَمَن مَّعِيَ أَوْ رَحِمَنَا فَمَن يُجِيرُ الْكَافِرِينَ مَن

عَذَابِ أَلِيمٍ ﴿٢٨﴾

ورته ووايه، وگوری که الله تعالى (ستاسو له هیلو سره سم) ما او زما ټول ملگری هلاک کړی او یا راباندې خپل رحمت ولوروی (تاسو ته هیڅ گټه نه لری، ځکه مونږ په هر حال اهل نجات یو او اخروی ژوند مو نیکمرغه دی) خو کافران (باید د خپل انجام او عاقبت په باب فکر وکړی چي) څوک به یې له دردونکی عذابه وژغوری.

قُلْ هُوَ الرَّحْمَنُ أَمَّنَّا بِهِء وَعَلَيْهِ تَوَكَّلْنَا فَسَتَعْلَمُونَ مَن هُوَ فِي ضَلَالٍ

مُبِينٍ ﴿٢٩﴾

ووایه: الله تعالی رحمان ذات دی، مونږ په هغه ایمان راوړی، په هغه مو توکل دی (او ټینګه عقیده مو دا ده چې ابدی بری او نیکمرغی زموږ په برخه ده). او تاسو به ډیر زر (د عذاب په لیدلو سره) وپوهیږی چې څوک په څرګنده ګمراهی کې روان دی (مؤمنان که کافران)؟

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَصْبَحَ مَاؤُكُمْ غَوْرًا فَمَنْ يَأْتِيكُمْ بِمَاءٍ مَّعِينٍ ﴿٣٠﴾

ووایه: په دې مې پوه کړی چې که ستاسو د اړتیا وړ اوبه (سیندونه، چینی او څاګانې) په ځمکه کې بنکته جذب شی (او ستاسو له ګټې ووځی) نو څوک به درته روانې او خوندورې اوبه برابرې کړی؟
« تمت سورة الملك بفضل الله و رحمته »

=====